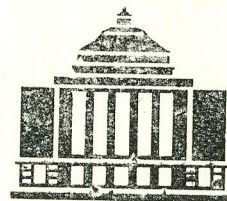

THE WEDDING

RAT · ESTONIA ·

TALLINNA KOREOGRAAFIAKOOLI

ETENDUS

TUHKATRIINU

Ballett lastele 3 vaatuses

SERGEI PROKOFJEVI muusika

NIKOLAI VOLKOVI libreto CHARLES PERRAULT'
sanimelise muinasjutu järgi ENN SUVE redaktsioonis

Esietendus: 7. novembril 1979. a.

Ballettmeister-lavastaja: ENN SUVE

Dirigent: ENSV teeneline kunstitegelane VALLO JÄRVI

Kunstnik-lavastaja: ENSV teeneline kunstitegelane
ELDOR RENTER

Dekoratsioonid maalinud: UNO KÄRBIS

8-aastase õppeajaga Tallinna Koreograafiakool võtab vastu õpilasi igal kevadel. Vastu võetakse poisse ja tüdrukuid, kes lõpetavad 3. klassi ja teevad edukalt läbi sisseastumise võistluskatsed.

Kool annab eri- ja üldhariduse, valmistades ette balletiartistide vabariigi teatritele. Väljaspool Tallinna elavatele õpilastele on olemas ühiselamu.

Avaldusi võetakse vastu 15. märtsist 10. maini. Informatsioon tel. 446-531. Kooli aadress: 200001 Tallinn, Toomkooli 11 (Toompeal).

Pedagoogid-repetiitorid: ILSE ADUSSON

IRAIDA GENERALOVA

TAMARA KÖRREVESKI

ENSV teeneline õpetaja

LIA LEETMAA

AIGI ŽIGURE

Kontsertmeistrid-
repetiitorid:

ESTER HANSON

IGOR KALINOVSKI

ELLIS LÖÖKE

IVO VALDMA

Tallinna Koreograafiakooli õppealajuhataja:
MAIE KOIKSON

Kunstiline juht: AGO HERKÜL

Direktor: VERNER LOO

Osades:

Tuhkatriinu	— RAT «Estonia» balletiartist KAIE KÕRB RAT «Estonia» balletiartist TATJANA VORONINA
Prints	— RAT «Estonia» balletiartist JURI JEKIMOV RAT «Estonia» balletiartist MATI KALDA
Võõrasema	— RAT «Estonia» balletiartist TIJU KÕRGESAAR ELLA ROSSMANN
Tema tütre	— HELI KOHV LILIA GRODNIKOVA JELENA RUSSAKEVITS ANJA NESKORODJANNAJA
Haldjas	— KRISTA TAMM RITA ÖUNAPUU
Kolm kavaleri	— RAT «Estonia» balletiartistid VLADIMIR KLEPININ GENNADI ŽURBENKO ANDRUS KÄMBRE

Haldjad, ballikülalised, paažid, kellanumbrid, apelsinikandjad jt. Lavastuses on kaastegevad kõik Tallinna Koreograafiaakooli õpilased alates II klassist.

Lugemiseks nendele, kes Tuhkatriinu-muinasjuttu juhuslikult veel ei tea, või tahavad seda enne balleti vaatamist pisut meelde tuletada.

Elas kord tüdruk, kelle vanemad olid surnud. Tema võõrasema oli aga nii kõrk ja upsakas naine, et säärast ei olnud keegi enne näinud. Naisel oli kaks tütart, temaga täiesti ühte moodi. Lahke ja viisaka olemisega vaeslaps oli seevastu iseäranis tasane ja hea. Ta oli läinud oma emasse, kellest paremat inimest ei olnud ilmas leida. Et armastatakse ikka oma-suguseid, oli võõrasema lausa hull oma tütarde järele, vaeslast aga ei sallinud silmaotsaski. Ta sundis tüdrukut varahommikust hilisõhtuni kõiksugu töid tegema. Vaene laps pidi muude tegemiste kõrval palju tuhase kolde juures toimetama, kus ka tema magamisase oli, kuna tal õiget sängi ega tekki polnud. Seepärast kutsuti teda Tuhkatriinuks. Ja ometi oli viletsates hilpudes Tuhkatriinu sada korda ilusam kui tema uhketes rõivastes õed.

Võõrasõed olid nõnda ebameeldivad ja nipsakad, et nad ka omavahel vahetpidamata tülitseisid. Ükskord läksid nad riidu pika salli pärast seda tikkides ja Tuhkatriinu ei osanud neid muidu lahutada, kui pidi salli pooleks lõikama. Varsti oleks uus tüli tekkinud, kui mitte võõrasema poleks oma tütreid viinud välja jalutama. Vahepeal pidi Tuhkatriinu toad ära koristama.

Siis astus üks vaene väsimusest nõrkenud kerjusnaine uksest sisse. Tuhkatriinu pakkus talle istet ja andis juua. Eideke oli väga tänulik ja päris tütarlapse toimetuste järele. Kui perenaine koju tulles võõra eest leidis, vihastas ta hirmsasti ja hakkas vanakest kohe välja ajama, tütreid aga tõukasid ja löid vana naist jalaga. Võõrasema ja õdede jahmatuseks astus Tuhkatriinu vahele, aitas eidekese lahkelt uksest välja ja andis talle isegi tüki leiba kaasa.

Seekord siiski pahandust ei tulnud, sest samas astusid sisse uhked lossipaažid, kes töid kutsed ballile: kuningapoeg palus kõiki tütarlapsi peole, et nende seast endale kaasat valida. See, et Tuhkatriinu samuti

kutse sai, ei meeldinud võõrasemale ja õdedele sugugi. Tuhkatriinu käest võeti kutse ära ja võõrasema otsustas sellega ise peole minna.

Nüüd hakkas võõrasema kõigest väest oma tütreid õpetama, kuidas ballil käituda ja tantsida. Ka õnnetu Tuhkatriinu jälgis seda tähelepanelikult.

Kui õed ja võõrasema olid uued kleidid selga pannud ja ballile läinud, muutus Tuhkatriinu meel üpris kurvaks. Ka tema oleks kangesti tahtnud lossi minna, aga oma katkistes ja määrdunud riietes ei saanud ta seda ju kuidagi teha.

Äkki astus tupp eideke. Kui Tuhkatriinu talle lahkelt vastu läks, pudenesid räbalad naise seljast. Külaline osutus haldjaks, kës oli enda vaeseks vanakeseks muutnud, et nõnda teada saada, kui võrd lahke keegi on. Ta päris, kas ka Tuhkatriinu tahaks minna peole. Muidugi tahtis, kuid polnud ju midagi selga panna.

Haldja võlupepikese käsul ilmusid kohe veel teised haldjad, kes tõid Tuhkatriinule kaunid riided ja paari maailma ilusaimaid kingakesi. Haldjas hoiatas Tuhkatriinut, et ta mingil juhul üle südaöö lossi ei jääks, sest siis kaob võluvõim ja tema riided muutuvad jälle endisteks. Tuhkatriinu lubas tingimata enne südaööd ära tulla.

Nii asuski Tuhkatriinu haldjate saatel teele, suu- rest rõõmust ise nagu meelest ära.

I vaheaeg

Pidu oli täies hoos, kui võõrasema tütardega lossi jõudis. Nad ei osanud siin sugugi kombekohaselt käituda, viisakad peokülalised tegid aga, nagu nad seda ei märkakski. Kolm kavaleri palusid neid isegi tantsima. Võõrasema ja tütreid olid väga kärsitud: nad tahtsid nii väga noort printsi näha.

Kui peoperemees külaliste juurde tuli, jooksid nad kohe esimesse ritta, et ennast näidata.

Nüüd jõudis kohale ka Tuhkatriinu. Keegi ei saanud enam silmi ära kaunitilt neitsilt, ja et keegi teda ei tundnud, arvati, et on tulnud tähtis printsess. Prints juhtis Tuhkatriinu aukohale ja pakkus talle apelsine.

Õed ja võõrasema, kes Tuhkatriinut üldse ära ei tundnud, haarasid apelsinid kohe enda kätte. Tuhkatriinul oli nende pärast nii piinlik, et ta läks peosaalist välja. Prints läks Tuhkatriinule järele ja palus ta tantsima.

Nüüd nägid prints ja Tuhkatriinu ainult teineteist. Koos tantsides möödus aeg nii ruttu, et Tuhkatriinu ei märganudki, kuidas kesköötund kätte jõudis. Kui kell lööma hakkas, ehmatas ta kangesti ja kiirustas minema nii kiiresti, kui vaid jalad võtsid. Koos kellalöökidega olid kadunud ka tema uhked rõivad ja nii ei pannud keegi kauni pritsessi lahkumist tähele.

Jäi vaid kingake, mis joostes jalast libisenud ja prints tõstis selle õrnalt maast üles.

II vaheaeg

Kuningapoeg oli kindlalt otsustanud võtta naiseks tütarlaps, kellele king täpselt jalga sobib. Keda aga printsi ette ka ei toodud, king ei sobinud kellelegi. Siis läks prints ise Tuhkatriinut otsima.

Ta proovis paljudele kinga jalga, aga ilmaasjata. Kuid hea haldjas kandis hoolt, et prints lootust ei kaotaks.

Tuhkatriinu ei suutnud kuidagi balli unustada, ehkki kogu toredusest ei olnud talle muud järele jäänud kui üks king, samasugune kui see, mis tal jalast libisenud.

Õed uhkustasid Tuhkatriinu ees apelsinidega, mis prints olevat neile kinkinud, läksid kelkides jälle riidu ja hakkasid kiusama Tuhkatriinut, kui ta neid lepitada püüdis.

Siis jooksis sisse ähmi täis võõrasema, teatades printsi saabumisest ja kohe oligi kuningapoeg ise koos saatjaskonnaga kohal. Õed hakkasid kõigest väest oma jalga kingakesse sobitama, aga see ei läinud neil korda. Printsi suureks ehmatuseks püüdis isegi võõrasema endale kinga jalga toppida. Kuna king ilmselt väike oli, kamandas ta Tuhkatriinu kääre tooma, et jalg kinga järele parajaks lõigata.

Nüüd nägi prints ka Tuhkatriinut, kes oli seni märkamatu eemal seisnud ja tundis ta ära kehva- dele riietele vaatamata. Õed ja võõrasema imestasid